

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6044/23
6.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, Светлане Павић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Јовановић, адвокат из Ковина, Трг ослобођења бр. 3, против тужене Републике Србије, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, Гимназијска бр. 7, ради утврђења права својине, вредност спора 10.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину II бр. 2094/19 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину II бр. 2094/19 од 08.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ожалбеном пресудом, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се у односу на тужену Републику, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде утврди да је он стекао право сувојине на делу од 8668/177181 идеалних делова од непокретности, уписане у листу непокретности бр. ... КО ..., парцела бр. ..., њива, у потесу 37 дуж, укупне површине 17.71,81 ха, на основу поништаја усменог уговора о замени, те да је тужена дужна трпети да се на основу ове пресуде избрише њено право својине и исто упише на име тужиоца. Истим ставом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени предају у супосед ове непокретности у наведеном сувојинском уделу,

у року од 15 дана, те да се тужиоцу накнаде трошкове поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу до 9.000,00 динара, у року од 15 дана, под претњом извршења.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијајуће пресуде у границама законских овлашћења из члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 са свим изменама и допунама), овај суд је оценио да је жалба тужиоца неоснована.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је од ББ из ..., уговором о купопродаји непокретности од 17.03.2009. године, који је оверен дана 20.03.2009. године, под Ов 1705/09, купио пат.парцелу бр. ... у 37 дужи, укупне површине 86,68 ари, која се у то време у земљокњижном улошку бр. ... у КО ... водила на ББ, иако је он ту непокретност на основу усменог уговора о замени још 70-их година прошлог века, уступио Пољопривредном друштвеном предузећу ПИК Ковин, ООУР Плочица, као правном претходнику ДП “Плочица” у Плочици, које правно лице је у међувремену отишло у стечај и брисано из регистра привредних субјеката. Стварна воља уговорних странака приликом закључења наведеног уговора о купопродаји није била продаја те непокретности, с обзиром да тужилац и није уведен у посед исте, већ земљиште у истој површини које се налази у ... дужи, у КО ..., а коју непокретност је правни претходник тужиоца ББ добио од наведеног пољопривредног друштвеног предузећа приликом замене, с обзиром да је ББ, замењену непокретност користио од извршене замене па надаље, а од купопродаје и сам тужилац. Утврђено је да у катастарским књигама више не постоји кат.парцела ... у ... дужи, већ је иста приликом формирања катастра непокретности утопљена у јединствену кат.парцелу бр..., чија је укупна површина 17.71.81 ха, те се она у листу непокретности бр... води као јавна својина Републике Србије, са правом коришћења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, као и да тужена наведену кат.парцелу од 2011. године издаје у закуп. Утврђено је да се у КО ... врши комасација земљишта, а тужилац, с обзиром да није уписан као власник кат.парцеле у ... дуж,и на којој има државину од 2009. године, није могао учествовати у том поступку, због чега је и поднета предметна тужба.

Првостепени суд је полазећи од овако утврђеног чињеничног стања оценио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, имајући у виду да стварна воља по уговору о купопродаји Ов бр. 1705/09 од 20.03.2009. године, није била продаја кат.парцеле бр. ..., с обзиром да у ... дужи у КО ... ова кат.парцела није ни постојала, с обзиром да је била утопљена у кат.парцелу бр. ..., већ кат.парцела у ... дужи, у КО ..., коју је ББ из ... на име замене добио од Пољопривредног друштвеног предузећа ПИК Ковин, ООУП Плочица, још пре 40 година, с тим да писани уговор о размени није сачињен, нити је он добијену непокретност уписао на своје име, већ је у земљишним књигама, а на основу којих података је и оверен наведени уговор о купопродаји и даље било формално стање као и у време пре извршене размене, с тим што је у међувремену формиран кат.непокретности и бивша парцела ББ је утопљена у садашњу парцелу бр. ..., укупне површине 17 ха 71 ари и 81 м2 и води се на тужену. Тужилац никад није уведен у посед кат.парцеле ..., већ кат.парцеле у ... дужи у КО ..., због чега је тужбени захтев тужиоца одбијен и одлучено

као у изреци.

Оцењујући жалбене наводе тужиоца овај суд налази да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужиоца. Разлоге које је за одлуку дао првостепени суд делимично као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 20 Закона о основама својинскоправних односа, прописано је између осталог да основ за стицање права својине представља и правни посао, те да се право својине сагласно одредби члана 33 овог закона стиче уписом тог права у јавним књигама. Одредбом члана 3 овог закона, прописано је да власник ствари има право да своју ствар држи, да се њоме користи и да стварима које се налазе у његовој својини слободно располаже.

Одредбом члана 210 ЗПП, прописано је да уколико по закону или због природе правног односа спор може да се реши само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари), они се сматрају као једна парнична странка, тако да када поједини супарничари пропусте неку парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари односе се и на оне који те радње нису предузели, док је чланом 211 истог закона, регулисан институт нужног супарничарства, те оно сагласно наведеној законској одредби постоји уколико по закону или због природе правног посла тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесница материјално правног односа, па уколико сва лица не буду обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован.

Како се и основним, али и прецизираним тужбеним захтевом од 17.11.2020. године, а на који се тужилац позива и у жалби, тражи усвајање тужбеног захтева само у односу на тужену Републику Србију на делу кат.парцеле ... у потесу ... дужи, укупне површине од 17.71.81 ха и то на уделу од 8668/177181 делова на основу поништаја усменог уговора о замени, који су према реферату тужбе склопили “ПИК” Ковин, ООУР Плочица – правни претходник ДП “Плочица”, а чији је сада следбеник тужена Република Србија и ББ, лице које је тужиоцу уговором о купопродаји Ов 1705/09 од 20.03.2009. године, продало кат.парцелу тада број ... у ... дужи, укупне површине 86,68 ари, то је предметном тужбом у делу захтева којим се тражи поништај тог уговора требао да буде обухваћен и ББ.

С друге стране, постављеним тужбеним захтевом тражи се утврђење права својине на делу наведене кат.парцеле само због чињенице што је формално у уговору о купопродаји Ов бр. 1705/09 од 20.03.2009. године, означено да је предмет купопродаје кат.парцела ..., иако је наведену непокретност продавац по овом уговору, ББ пре више од 40 година (наводи тужиоца), у усменој размени уступио наведеном пољопривредном друштвеном предузећу, те је у замену за наведено уступање добио кат.парцелу исте површине у ... дужи у КО ..., док се парцела ... у ... дужи налази у КО ... Тужилац и његов правни претходник су у искључивој државини били на кат.парцели у КО ..., те да тужилац од стране продавца никада није уведен у посед ни кат.парцеле ..., ни дела кат.парцеле ..., у уделу који тражи предметном тужбом, тим пре што је кат.парцела ... према Закону о претварању пољопривредног земљишта у друге облике својине постала

јавна својина тужене Републике Србије, са правом коришћења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, која од 2011. године као титулар права својине ову непокретност издаје у закуп трећим лицима.

Дакле, предмет самог формалног располагања по уговору о купопродаји из 2009. године била је кат.парцела бр. ..., која на терену није ни постојала, с обзиром да је утопљена у кат.парцелу ... у КО ..., већ је предмет купопродаје била парцела у ... дужи у КО ..., у истој површини, а са које је тужилац депоседиран у поступку спровођења комасације на том подручју, с обзиром да до почетка поступка спровођења комасације није решио свој статус на наведеној кат.парцели, међутим, наведена чињеница је без утицаја на решење спора у овој правној ствари.

Збот тога је и по овом основу правилан закључак првостепеног суда када је одбио тужбени захтев тужиоца, па су неосновани сви жалбени наводи тужиоца којима се побија ожалбена пресуда, уз навод да првостепени суд није имао у виду поднесак тужиоца од 17.11.2020. године, којим је он прецизирао тужбени захтев, о коме није одлучено, имајући у виду да је садржина прецизираног тужбеног захтева из наведеног поднеска идентична основном тужбеном захтеву.

Не стоје ни наводи из жалбе тужиоца да је у поступку пред првостепеним судом чињенично стање остало непотпуно утврђено, јер првостепени суд није извео доказ саслушањем тужиоца као странке. Ово имајући у виду да је саслушање странака супсидијарно доказно средство, те да се оно сагласно одредби члана 276 ЗПП, спроводи само уколико се из доказа које је суд извео не може са сигурношћу утврдити чињенично стање које је релевантно за пресуђење у одређеној правној ствари, што у овом случају није у питању, имајући у виду да из свих доказа у списима произлази да тужилац фактички није купио кат.парцелу ..., ни део кат.парцеле ... у потесу... дужи у КО ..., већ кат.парцелу у ... дужи у КО ..., те да је 2009. године уведен у посед наведене кат.парцеле.

Правилна је одлука првостепеног суда и када је одбијен захтев тужиоца да се у катастарским књигама избрише право својине тужене и у наведеном сразмеру од 8668/177181 упише право својине тужиоца, те да се тужилац уведе у супосед на наведеној непокретности.

Такође, правилна је одлука првостепеног суда из става другог изреке, којом је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 9.000,00 динара, имајући у виду да је наведена одлука донета правилном применом одредбе из члана 153 и 154 ЗПП.

Како се ни осталим жалбеним наводима тужиоца не доводи у сумњу правилност и законитост ожалбене пресуде, то је овај суд применом одредбе члана 390 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Ставом другим изреке, у смислу одредбе члана 165 став 1 ЗПП, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду да је његова жалба оцењена као неоснована.

**Председник већа-судија
Зорица Баковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Токић